

Gesetz über den deutsch-persischen Freundschaftsvertrag, das deutsch-persische Niederlassungsabkommen und das deutsch-persische Handels-, Zoll- und Schifffahrtsabkommen. Vom 26. Juli 1930.

Der Reichstag hat das folgende Gesetz beschlossen, das mit Zustimmung des Reichsrats hiermit verkündet wird:

Artikel 1

Dem Freundschaftsvertrage, dem Niederlassungsabkommen und dem Handels-, Zoll- und Schifffahrtsabkommen zwischen dem Deutschen Reiche und dem Kaiserreich Persien, die in Teheran am 17. Februar 1929 unterzeichnet worden sind, sowie den zugehörigen drei Schlußprotokollen vom gleichen Tage wird zugestimmt.

Der Vertrag, die beiden Abkommen und die drei Schlußprotokolle werden nachstehend veröffentlicht.

Artikel 2

Dieses Gesetz tritt mit dem auf seine Verkündung folgenden Tage in Kraft. Der Tag, an dem der Vertrag und die beiden Abkommen gemäß ihren Schlußartikeln in Kraft treten, ist im Reichsgesetzblatt bekanntzugeben.

Berlin, den 26. Juli 1930.

Der Reichspräsident
von Hindenburg

Der Reichsminister des Auswärtigen
Curtius

**Freundschaftsvertrag
zwischen dem Deutschen Reich
und dem Kaiserreich Persien.**

Der Deutsche Reichs-
präsident
und

Seine Kaiserliche Majestät
der Schah von Persien,
von dem Wunsche befehle, die über-
lieferten freundschaftlichen Beziehun-
gen zwischen den beiden Staaten
weiter zu befestigen, haben beschlos-
sen, einen Freundschaftsvertrag ab-
zuschließen, und haben zu diesem
Zwecke zu ihren Bevollmächtigten er-
nannt,

Der Deutsche Reichsprä-
sident:

Herrn Friedrich Werner Graf
von der Schulenburg, Deutschen Außer-
ordentlichen Gesandten und
Bevollmächtigten Minister
in Teheran,

Seine Kaiserliche Maje-
stät der Schah von
Persien:

Seine Exzellenz Herrn Mirza
Mohamed Ali Khan Farzine,
Geranten Seines
Ministeriums der Auswär-
tigen Angelegenheiten,

die nach gegenseitiger Mitteilung
ihrer in guter und gehöriger Form
befundenen Vollmachten die nach-
stehenden Bestimmungen vereinbart
haben:

عهدنامهٔ موّدت بين دولتين
آلمان و ايران

رئیس مملکت آلمان

اعلیحضرت شاهنشاه ايران

نظر باینکه به تحکیم روابط دوستی قدیمی
بين مملکتین مایل میباشند بانقاد عهدنامهٔ
موّدت تصمیم نموده و برای این مقصود
اختیارداران خود را مُعین نمودند:

رئیس مملکت آلمان

مسیو فریدریک ورنز گراف فن در
شولنبورگ
وزیر مختار و ایلیچی مخصوص آلمان در طهران

اعلیحضرت شاهنشاه ايران

جنابمستطاب اجل آقای میرزا محمد علیخان
فرزین
کھیل وزارت امور خارجه

مشائراً الیهما پس از مبادلهٔ اختیارنامه‌های
خود که آنها را صحیح و معتبر یافتند در
مقررات ذیل موافقت حاصل نمودند:

**Traité d'Amitié
entre l'Allemagne et l'Empire
de Perse.**

Le Président du Reich Allemand
et

Sa Majesté Impériale le Schah de
Perse,

Egalement animés du désir de
consolider les rapports d'amitié
traditionnels entre les deux Etats,
ont résolu de conclure un Traité
d'Amitié, et ont nommé à cet effet
pour Leurs Plénipotentiaires,

Le Président du Reich Allemand:

Monsieur Friedrich Werner
Graf von der Schulenburg,
Envoyé Extraordinaire et
Ministre Plénipotentiaire
Allemand à Téhéran;

Sa Majesté Impériale le Schah
de Perse:

Son Excellence Mirza Moha-
med Ali Khan Farzine,
Gérant de Son Ministère
des Affaires Etrangères;

lesquels, après s'être communiqué
leurs pleins pouvoirs, reconnus
en bonne et due forme, sont con-
venus des dispositions suivantes:

Artikel 1.

Zwischen dem Deutschen Reich und dem Kaiserreich Persien und zwischen den Angehörigen beider Staaten soll unzerstörlicher Friede und aufrichtige und dauernde Freundschaft bestehen.

Artikel 2.

Die vertragschließenden Staaten kommen überein, ihre diplomatischen und konsularischen Beziehungen gemäß den Grundsätzen und der Übung des allgemeinen Völkerrechts fortzusetzen. Sie vereinbaren, daß die diplomatischen und konsularischen Vertreter jedes von ihnen im Gebiete des anderen Staates die Behandlung erfahren sollen, die durch die Grundsätze und die Übung des allgemeinen Völkerrechts festgelegt ist, und die — in jedem Fall und gleichfalls unter der Bedingung der Gegenseitigkeit — nicht ungünstiger sein darf als die den diplomatischen und konsularischen Vertretern der meistbegünstigten Nation gewährte Behandlung.

Artikel 3.

Die vertragschließenden Staaten kommen überein, die konsularischen sowie die Handels-, Zoll- und Schifffahrtsbestimmungen zwischen ihren Ländern ebenso wie die Bedingungen der Niederlassung und des Aufenthalts ihrer Angehörigen im Gebiete des anderen Staates durch Vereinbarungen nach den Grundsätzen und der Übung des allgemeinen Völkerrechts und auf der Grundlage vollständiger Gleichberechtigung und Gegenseitigkeit zu regeln.

Artikel 4.

Die vertragschließenden Staaten kommen überein, alle Streitigkeiten, die zwischen ihnen über die Anwendung oder Auslegung der Bestimmungen aller geschlossenen oder noch zu schließenden Verträge und Abkommen einschließlich des gegenwärtigen Vertrages entstehen sollten und die nicht in angemessener Frist auf dem gewöhnlichen diplomatischen Wege gütlich geregelt werden können, einem Schiedsverfahren zu unterwerfen.

Diese Bestimmung findet auch erforderlichenfalls Anwendung auf die Vorfrage, ob die Streitigkeit sich

ماده اول

بین دولتین آلمان و ایران و اتباع مملکتین صلح خلل ناپذیر و دوستی صمیمانه دائمی برقرار خواهد بود

ماده دوم

دولتین متعاهدتین موافقت مینمایند که روابط سیاسی و قونسولی خود را بر طبق اصول و معمول حقوق عمومی بین المللی ادامه دهند — نسبت به نمایندگان سیاسی و قونسولی هر یک از طرفین متعاهدین در خاک طرف متعاهد دیگر مطابق اصول و معمول حقوق عمومی بین المللی رفتار خواهد شد و در هر حال بشرط معامله متقابله رفتار مزبور نباید مأذون معامله باشد که نسبت به نمایندگان سیاسی و قونسولی دولت کامله الوداد میشود

ماده سوم

دولتین متعاهدتین موافقت مینمایند که روابط قونسولی و تجارتی و گمرکی و بحریاتی بین مملکتین و نیز شرایط اقامت و توقف اتباع خود را در خاک یکدیگر بموجب قراردادهائی بر طبق اصول و معمول حقوق عمومی بین المللی و بر روی اساس تساوی کامل و معامله متقابله تنظیم نمایند.

ماده چهارم

دولتین متعاهدتین موافقت مینمایند که کلیه اختلافاتی را که بین آنها در موضوع اجراء یا تفسیر مقررات کلیه عهود و قراردادهای منعقد یا عهود و قراردادهائی که منعقد گردد و از جمله راجع بهمین عهدنامه بظهور برسد و تصفیه دوستانه اختلافات مزبوره بوسایل سیاسی عادی در مدت مناسبی ممکن نگردد بحکمیت رجوع نمایند.

این ترتیب در صورت لزوم اساسا برای تشخیص اینست که آیا اختلاف مربوط به

Article 1.

Il y aura paix inviolable et amitié sincère et perpétuelle entre l'Allemagne et l'Empire de Perse, ainsi qu'entre les ressortissants des deux Etats.

Article 2.

Les Etats Contractants sont d'accord pour continuer leurs relations diplomatiques et consulaires, conformément aux principes et à la pratique du droit commun international. Ils conviennent que les représentants diplomatiques et consulaires de chacun d'Eux recevront, sur le territoire de l'Autre, le traitement consacré par les principes et la pratique du droit commun international et qui, en tout cas et également sous condition de réciprocité, ne pourra être moins favorable que le traitement accordé aux représentants diplomatiques et consulaires de la nation la plus favorisée.

Article 3.

Les Etats Contractants sont d'accord pour régler les relations consulaires, commerciales, douanières et de navigation entre leurs pays ainsi que les conditions de l'établissement et du séjour de leurs ressortissants sur leurs territoires respectifs, par des conventions conformes aux principes et à la pratique du droit commun international et sur la base d'une parfaite égalité et réciprocité.

Article 4.

Les Etats Contractants conviennent de soumettre à l'arbitrage tous les différends qui surgiraient entre Eux à propos de l'application ou de l'interprétation des prescriptions de tous traités et conventions conclus ou à conclure, y compris le présent Traité, et qui n'auraient pu être réglés à l'amiable dans un délai raisonnable par les procédés diplomatiques ordinaires.

Cette disposition s'appliquera également en cas de besoin à la question préalable de savoir si le

auf die Auslegung oder Anwendung der genannten Verträge und Abkommen bezieht.

Die Entscheidung des Schiedsgerichts ist für die Parteien bindend.

Das Schiedsgericht wird auf Antrag eines der vertragschließenden Staaten für jeden Streitfall in folgender Weise gebildet: Jeder Staat ernennt binnen 3 Monaten nach Stellung des Antrages auf Schiedsverfahren seinen Schiedsrichter, den er auch unter den Angehörigen eines dritten Staates auswählen kann. Wenn die beiden Staaten sich nicht binnen 3 Monaten nach Stellung des Antrages auf Schiedsverfahren darüber verständigen, in welcher Frist die beiden Schiedsrichter ihre Entscheidung fällen sollen, oder wenn es den beiden Schiedsrichtern nicht gelingt, den Streitfall in der ihnen gestellten Frist zu regeln, wählen die beiden Staaten einen Angehörigen eines dritten Staates als dritten Schiedsrichter. Einigen sich die Staaten über die Wahl des dritten Schiedsrichters nicht binnen 2 Monaten nach Stellung des Antrages auf Benennung des dritten Schiedsrichters, so werden sie gemeinsam, oder, falls dieser gemeinsame Antrag nicht binnen einer weiteren Frist von 2 Monaten gestellt wird, so kann jeder von ihnen allein den Präsidenten des Ständigen Internationalen Gerichtshofes im Haag ersuchen, den dritten Schiedsrichter aus den Angehörigen dritter Länder zu ernennen. Auf Grund einer Verständigung der beiden Teile kann ihm eine Liste der dritten Staaten überreicht werden, auf die sich seine Wahl beschränken muß. Sie behalten sich vor, sich im voraus für eine bestimmte Zeit über die Person des dritten Schiedsrichters zu verständigen.

Wenn das Verfahren, das die beiden Schiedsrichter zu beobachten haben, nicht spätestens bei deren Ernennung in einer von den beiden Staaten vereinbarten besonderen Schiedsordnung geregelt ist, erfolgt seine Regelung durch die Schiedsrichter selbst.

تفسیر یا راجع با اجرای عهود و قراردادهای مذکوره میباشد نیز اعمال خواهد گردید.

حکم محکمه حکمیت برای طرفین الزام آور است.

برای هر قضیه متنازع فيها محکمه حکمیت بر حسب تقاضای یکی از دولتین مُتعاہدین و بترتیب ذیل تشکیل خواهد یافت هر یک از دولتین مُتعاہدین در ظرف سه ماه از تاریخ تسلیم تقاضانامه حکم خود را که ممکن است در اتباع مملکت ثالثی هم انتخاب گردد تعیین خواهد نمود — هرگاه از تاریخ تسلیم تقاضانامه تا سه ماه بین دولتین راجع بُمُدتیکه در ظرف آن حکمین باید حکم خود را صادر نمایند موافقت حاصل نگردد یا اینکه حکمین نتوانند قضیه متنازع فيها را در مُدتیکه برای آنها تعیین شده تسویه نمایند دولتین یکفر از اتباع دولت ثالثی را بعنوان حکم ثالث انتخاب خواهند کرد چنانچه دولتین در ظرف دو ماه از تاریخ تقاضای تعیین حکم ثالث راجع بانتخاب او موافقت حاصل نتایند دولتین مذکورین مشترکاً یا در صورتیکه در ظرف مُدت دو ماه بعد از آنهم تقاضای مشترکی از طرف آنها بعمل نیاید هر یک از آنها که زودتر اقدام کنند از رئیس دیوان داورین بین المللی لاهه تقاضا خواهد نمود که حکم ثالث را از اتباع دول ثالثی معین نماید یا موافقت طرفین ممکن است صورتی از ممالک ثالثی که رئیس دیوان داورین بین المللی باید حکم ثالث را مُنحصراً از آنها انتخاب نماید بمشاؤالیه تسلیم گردد — طرفین می توانند راجع بشخص حکم ثالث برای مُدت مُعیّنی قبلاً قراری بین خود بدهند

در صورتیکه طرز عمل حکمین بموجب قرارداد مخصوصی بین دولتین مشخص نگردیده و قرارداد مزبور در موقع تعیین حکمین مُعقد نشده باشد بوسیله خود حکمها مشخص خواهد گردید

différend se rapporte à l'interprétation ou à l'application desdits traités et conventions.

La décision du tribunal arbitral obligera les parties.

Pour chaque litige le tribunal arbitral sera formé sur la demande d'un des Etats Contractants et de la façon suivante: dans le délai de trois mois à dater du dépôt de la demande, chaque Etat désignera son arbitre qui pourra également être choisi parmi les ressortissants d'un Etat tiers. Si les deux Etats ne s'entendent pas, dans les trois mois à dater du dépôt de la demande, sur le délai dans lequel les deux arbitres devront avoir rendu leur décision, ou si les deux arbitres ne parviennent pas à régler le litige dans le délai à eux imparti, les deux Etats choisiront pour tiers arbitre un ressortissant d'un Etat tiers. Si les Etats ne tombent pas d'accord sur le choix du tiers arbitre dans le délai de deux mois à dater du jour où aura été formulée la demande de la nomination d'un tiers arbitre, ils prieront en commun ou, faute d'avoir introduit cette requête commune dans un nouveau délai de deux mois, le plus diligent d'entre Eux priera le Président de la Cour Permanente de Justice Internationale de La Haye, de nommer ce tiers arbitre parmi les ressortissants des Etats tiers. Du commun accord des parties il pourra lui être remis une liste des Etats tiers auxquels son choix devra se restreindre. Elles se réservent de s'entendre à l'avance pour une période déterminée sur la personne du tiers arbitre.

La procédure que les deux arbitres auront à observer, si elle n'a pas été réglée dans un compromis spécial entre les deux Etats et conclu au plus tard lors de la désignation des arbitres, sera réglée par ces arbitres mêmes.

Falls man zur Ernennung eines dritten Schiedsrichters hat schreiten müssen und nicht spätestens bei seiner Ernennung eine von den beiden Staaten festgesetzte Schiedsordnung das nach seiner Ernennung zu beobachtende Verfahren festgelegt hat, so treten der dritte Schiedsrichter und die beiden ersten Schiedsrichter zusammen, und das so gebildete Schiedsgericht entscheidet über sein Verfahren und über den sachlichen Streit. Alle Entscheidungen des Schiedsgerichts ergehen auf Grund Mehrheitsbeschlusses.

هرگاه تعیین یک نفر حکم ثالث لازم گردد و بین دولتین مُتعاہدین راجع برویّه که باید بعد از تعیین حکم مزبور تعقیب شود قراری داده نشده باشد حکم ثالث با دو حکم اولی تشکیل محکمہ حکمیت داده و طرز عمل خود شانرا معلوم نموده اختلاف را تسویه خواهند کرد
کلیّه تصمیمات محکمہ حکمیت با کثرت آراء اتخاذ خواهد گردید

Au cas où il aurait fallu procéder à la désignation d'un tiers arbitre et à défaut d'un compromis entre les deux Etats Contractants ayant déterminé la procédure à suivre à partir de cette désignation, le tiers arbitre se joindra aux deux premiers arbitres, et le tribunal arbitral, ainsi formé, déterminera sa procédure et réglera le différend. Toutes les décisions du tribunal arbitral seront rendues à la majorité.

Artikel 5.

Dieser Vertrag ist in doppelter Urschrift in deutscher, persischer und französischer Sprache abgefaßt. Bei Meinungsverschiedenheiten über die Auslegung des Vertrages ist der französische Wortlaut maßgebend.

مادّه پنجم

این عهدنامه در دو نسخه اصلی آلمانی و فارسی و فرانسه تحریر می شود چنانچه راجع به تفسیر عهدنامه اختلافی بروز نماید متن فرانسه معتبر خواهد بود

Article 5.

Le présent Traité est rédigé en double original en allemand, persan et français. En cas de divergence sur l'interprétation du Traité, le texte français fait foi.

Der Vertrag soll ratifiziert und die Ratifikationsurkunden sollen sobald als möglich ausgetauscht werden. Der Vertrag tritt mit dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.

پس از تصویب این عهدنامه مُبادله نسخ مصوّبه در اسرع اوقات مُمكنه بعمل خواهد آمد این عهدنامہ بحضور مُبادله نسخ مصوّبه بموقع اجرا گذاشته میشود بناءً علیهذا اختیار داران طرفین که بدین امر کاملاً مجاز میباشند این عهدنامه را امضاء و بمهر خود مهور نمودند.

Le Traité sera ratifié et l'échange des ratifications aura lieu le plus tôt que faire se pourra. Il entrera en vigueur avec l'échange des ratifications.

Zu Urkund dessen haben die beiderseitigen gehörig beglaubigten Bevollmächtigten diesen Vertrag unterzeichnet und ihm ihre Siegel beigelegt.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Traité et y ont apposé leurs sceaux.

Teheran, den 17. Februar 1929.

در طهران بتاريخ ۲۸ بهمن ۱۳۰۷ مطابق ۱۷ فوریه ۱۹۲۹

Fait à Téhéran, le 17 Février 1929.

(gez.) Friedrich Werner
Graf von der Schulenburg.

Friedrich Werner
Graf von der Schulenburg.

(signé) Friedrich Werner
Graf von der Schulenburg.

(gez.) M. Farzine.

محمد علی فرزین

(signé) M. Farzine.

Schlußprotokoll.

Bei der Unterzeichnung des heute zwischen dem Deutschen Reich und dem Kaiserreich Persien geschlossenen Freundschaftsvertrages haben die unterzeichneten Bevollmächtigten folgende Erklärung abgegeben, die einen wesentlichen Bestandteil des Vertrages selbst bildet:

پروتکل اختتامیه

در موقع امضای عهدنامه مودت مُنقده امروز بین دولتین آلمان و ایران اختیارداران امضاء کنندۀ این پروتکل اظهار ذیل را که جزء لایتجزای خود عهدنامه میباشد نمودند:
دولتین مُتعاہدین اینحق را برای خود

Protocole final.

'Au moment de procéder à la signature du Traité d'Amitié conclu aujourd'hui entre le Reich Allemand et l'Empire de Perse, les Plénipotentiaires soussignés ont fait la déclaration suivante qui constituera partie intégrante du Traité même:

Les deux Etats Contractants se réservent le droit de réexaminer

die Bestimmungen des Artikel 4 des Freundschaftsvertrages nach einem Zeitraum von 10 Jahren nach dem Inkrafttreten dieses Vertrages neu zu prüfen.

محفوظ میدارند که پس از اینکه ده سال از مبادله نسخ مصوبه عهدنامه مودت گذشت مقررات ماده چهار عهدنامه مزبوره را مجدداً تحت مطالعه قرار دهند

les dispositions de l'article 4 du Traité d'Amitié à partir du moment où dix ans se seront écoulés depuis l'échange des ratifications dudit Traité.

Téhéran, den 17. Februar 1929.

در طهران بتاريخ ۲۸ بهمن ۱۳۰۷ مطابق ۱۷ فوریه ۱۹۲۹

Téhéran, le 17 Février 1929.

(gez.) Friedrich Werner
Graf von der Schulenburg.

(gez.) M. Farzine.

Friedrich Werner
Graf von der Schulenburg.

محمد علی فرزین

(signé) Friedrich Werner
Graf von der Schulenburg.

(signé) M. Farzine.